

MISSIO SAVO
23.7.2005
Kerhuhuone Kaavi
Raamattutunti
Väinö Hotti

KUKA PELASTAA TULEVASTA VIHASTA?

SUVEN SANOMAA

Konsta Jylhä runoilee kesän lahjasta ja kauneudesta hienosti laulussaan "Ylistys Isä nimellesi".

Kesäinen luonto puhuu voimakasta ja selkeää kieltään: *"Veisuunjohtajalle; Daavidin virsi. Taivaat julistavat Jumalan kunniaa, taivaanvahvuus ilmoittaa hänen kättensä tekoja. Päivä sanoo päivälle, ja yö ilmoittaa yölle. Se ei ole puhetta, se ei ole kieltä, jonka ääni ei kuuluisi. Niiden mittanuora ulottuu yli kaiken maan ja niiden sanat maanpiirin ääriin. Auringolle hän on tehnyt niihin majan. Se on niinkuin ylkä, joka tulee kammiostaan, se riemuitsee kuin sankari rataansa juostessaan. Se nousee taivasten ääristä ja kiertää niiden toisiin ääriin, eikä mikään voi lymytä sen helteeltä"* (Ps.19:1-7).-Samantapainen ylistyspsalmi on myös Ps.103:1-14.

Turtunut ihminen

Jumalan suven sanoma ympäröi meitä joka puolelta. Me emme pääse sitä pakoon. "Hullu sanoo sydämessänsä: "Ei ole Jumalaa" (Ps.14:1). Muut linnut kiittävät, pääskynen ylistää Luojaansa. Ihminen kuitenkin helposti turtuu tämän sanoman edessä. Se tulee tavalliseksi, se ei kosketa enää. On hyödyllinen rukous: Herra, älä anna minun tottua.

"Oi, katso, mikä aamu!" - saat alkaa alusta. Runoilija siirtää katseemme Jumalan suurenmoiseen armonikkunaan: saat alkaa alusta = puhtaalta pöydältä, sydän vihmottuna pahasta omasta tunnosta. Jumalan vihasta vapaana, Jumalan lapsena ja hänen ystävyydessään. Tekisi mieli sanoa, että tässä Jumalan lapseudessa on myös avain luonnon kauneuden ja sen ihmeellisyyksien näkemiseen ja tajuamiseen.

1. Jumala on suuri

Tämä on kesäisen luonnon mahtava ilmoitus. Kaiken moninaisuuden ja harmonisuuden takana täytyy olla jonkun. Tämä on mielekäs systeemi, joka vaatii välttämättä tekijänsä ja ylläpitäjänsä. Maailmassa on liian monta kohtaa, jotka eivät voi toimia sattumalta eivätkä varsinkaan pelata yhteen.

2. Jumala on rakkaus

Kaiken tämän luonnon moninaisuuden on Jumala tehnyt ihmistä varten. Siis Jumala välittää ja huolehtii ihmisestä. Eikä ainoastaan näin, vaan myös rakastaa ihmistä. Jumalan moninaiset lahjat omalla kohdallamme kertovat vääjämätöntä kieltään: Jumala rakastaa meitä!

SUURI PELASTUS

Ihmisen syntiinlankeemus vei hänet syövereihin, joista on mahdotonta omin voimin nousta. Ihminen on kaikilta osin turmeluksen suossa. Kun Jumala nostaa hänet pelastuksen kalliolle, elämä kohenee kaikilta osin. Tätä valottaa Tapio Nousiainen kirjassaan Leipää ja suolaa: Suuri pelastus.

TULEVAISUUS

Vaikeaa ennustaa

Ennustaminen on epäkiitollista - varsinkin tulevaisuuden ennustaminen. Säiden ennustaminen on eräs sektori, jolla tämä vaikeus koetaan. Muu ennustaminen on, mikäli mahdollista, vieläkin vaikeampaa. Mutta yhtä kaikki: tulevaisuus on niin kiinnostava asia, että aina ilmaantuu uusia ennustajia.

Järkeä avuksi

Säätieteilijät jaetaan kahteen ryhmään, tieteellisiin faktoihin nojautuviin ja maallikoihin, jotka määrätystä luonnon merkeistä yrittävät lukea tulevaisuutta (sammakot ym.).

Jumalattomuutta

Epäusko kattaa kaikki elämänaalat. Niin myös tämän. Ihminen pyrkii omin avuin tunkeutumaan tulevaisuuteen syrjäyttämällä Jumalan ilmoituksen, Raamatun.

Tulevaisuus on ilmoitettu

Raamatussa Jumala ilmoittaa ihmiskunnan tulevaisuuden, ei tosin pikku tarkasti, mutta kuitenkin. *"Sillä ei Herra, Herra, tee mitään ilmoittamatta salaisuuttaan palvelijoillensä profetoille"* (Aam.3:7). Mutta ihminen ei halua olla riippuvainen Jumalasta missään suhteessa. Hän hylkää Jumalan ilmoituksen myös tulevaisuuden suhteen. Ihminen nojautuu omaan ymmärrykseen - ja joutuu harhaan.

Tulevaisuus on ihmisen käsissä?

Luonnonsuojelijat korostavat tätä puolta: meidän tulee säilyttää maailma tuleville sukupolville. He luulevat, että ihminen omilla toimenpiteillään voi siirtää maailman tuhoa määrättömiin. Meidän tulee toimia niin, ettei maailma tuhoudu; ihminen on asetettu viljelemään ja varjelemaan luomakuntaa. Luonnonsuojelu on aivan oikein. Mutta tällöin mennään myös harhaan. Unohdetaan, että ihmisten synty on pahin luonnon ja maapallon uhka. *"Maa tyhjentämällä tyhjennetään ja ryöstämällä ryöstetään. Sillä Herra on tämän sanan puhunut. Maa murehtii ja lakastuu, maanpiiri näännyy ja lakastuu; kansan ylhäiset maassa näännyvät. Maa on saastunut asukkaittensa alla, sillä he ovat rikkoneet lait, muuttaneet käskyt, hyljänneet iankaikkisen liiton. Sentähden kirous kalvaa maata, ja sen asukkaat syystänsä kärsivät; sentähden maan asukkaat kuumuudesta korventuvat, ja vähän jää ihmisiä jäljelle"* (Jes.24:3-6).

"Maa murskaksi musertuu, maa halkee ja hajoaa, maa horjuu ja huojuu. Maa hoippuu ja hoipertelee niinkuin juopunut, huojuu niinkuin lehvämaja. Raskaana painaa sitä sen rikkomus, se kaatuu eikä enää nouse" (Jes.24:19-20).

Ihminen on oman onnensa seppä

Toisaalta ihmisen tulevaisuus on ihmisen omissa käsissä: *"Älkää eksykö, Jumala ei salli itseensä pilkata; sillä mitä ihminen kylvää, sitä hän myös niittää"* (Gal.6:7). Jokainen luo oman tulevaisuutensa tätä ajallista elämää ajatellen, mutta ennen kaikkea iäisyttä ajatellen. Neekerit keskustelivat keskenään. Epäuskoinen sanoi: Mistä Jumala saa niin paljon puita, että hän voi ihmisiä kärventää tulessa iät kaikki? Kysymys oli hyvä, mutta uskovan neekerin vastaus vieläkin parempi: Jokainen kantaa puut sylissänsä.

Jumala antaa tulevaisuuden

Kristinusko on toivon uskonto. *"Ihmisille se on mahdotonta, mutta ei Jumalalle; sillä Jumalalle on kaikki mahdollista"* (Mark.10:27). *"Sillä minä tunnen ajatukseni, jotka minulla on teitä kohtaan, sanoo Herra: rauhan eikä turmion ajatukset; minä annan teille tulevaisuuden ja toivon"* (Jer.29:11).

Niilo Tuomenoksa kirjoittaa: "Evankeliumi ei ole epätoivoinen edes helvetin portilla." "Synkkyys kristillisyydessä on kotoisin syvyydestä." "Jumala tekee nöyriä, mutta ei toivottomia." "Väsytys sallitaan, mutta ei toivon menettämistä."

"kun hän kääntyy niiden rukouksen puoleen, jotka ovat kaikkensa menettäneet, eikä enää heidän rukoustansa hylkää" (Ps.102:18).

Tällöin ihmisen "kohtalo kääntyy": *"Jos sinä silloin, kun tämä kaikki sinua kohtaa, siunaus tai kirous, jotka minä olen asettanut sinun valittavaksesi, painat sen sydämeesi kaikkien kansojen keskellä, joiden luo Herra, sinun Jumalasi, on sinut karkoittanut, ja palajat Herran, sinun Jumalasi, tykö ja kuulet hänen ääntänsä kaikesta sydäimestäsi ja kaikesta sielustasi, sinä itse ja sinun lapsesi, kaikessa, niinkuin minä tänä päivänä sinua käsken, niin Herra, sinun Jumalasi, kääntää sinun kohtalosi ja armahtaa sinua; Herra, sinun Jumalasi, kokoaa sinut jälleen kaikista kansoista, joiden sekaan hän on sinut hajottanut"* (5 Moos.30:1-3).

"Ja kun Job rukoili ystäväinsä puolesta, käänsi Herra Jobin kohtalon, ja Herra antoi Jobille kaikkea kaksin verroin enemmän, kuin hänellä ennen oli ollut" (Job 40:10).

Vanhurskauttaminen ja uudestisyntyminen kääntää ihmisen kohtalon. Kohtalo ja elämän päämäärä ovat tiukasti sidoksissa toisiinsa. Eläessään erossa Jumalasta ihminen kulki laveaa tietä kohti helvettiä. Uskoon tultuaan päämäärä muuttui, tie tuli uudeksi samoin maisemat. Kristuksessa myös ihmisen "kohtalo" muuttui samalla kun kaikki muuttui uudeksi. Pelottava kohtalo muuttui Jumalan lapseudeksi ja Jumalan tien vaeltamiseksi toisen Herran omien kanssa käsi kädessä. Uskovan kohtalo on sidottu "Kristuksen kohtaloon". Mutta sehän ei tiedä mitään muuta kuin taivaselämää täällä ajassa ja kerran iäisyudessa. *"Niin ei nyt siis ole mitään kadotustuomiota niille, jotka Kristuksessa Jeesuksessa ovat"* (Room.8:1).

"Jumalalle onkin ominaista nöyrien korottaminen, nälkäisten ravitseminen, sokeiden valaiseminen, kurjien ja masentuneiden lohduttaminen, syntisten vanhurskauttaminen, kuolleiden eläväksitekeminen, epätoivoisten ja kadotuksen tuomittujen autuuttaminen" (Luther, Gal.kirj.sel. s.378). -Tätä Jumala on juuri Jeesuksessa. Eikö tällainen Jumala ole meille kovin sopiva? Eivätkö tuollaiset sanat tunnu suloiselta syntisparan korvissa?

VIHAN JUMALA

Millainen Jumala on?

Ihmisillä on erilaisia käsityksiä Jumalasta. Jokaisella on tässä mielessä "oma jumalansa". Oikean kuvan antaa kuitenkin Raamattu. Jokaisella on syytä tarkistaa omaa jumalakuvaansa Raamatun peilistä.

Oikea kuva Jumalasta

On tärkeää, ettei kuvamme Jumalasta ole vääristynyt. Väärä Jumala-kuva johtaa harhaan. Julistajalle on tärkeää, että hän puhuu Jumalasta oikein. Muutoin hän on harhaanjohtaja ja harhaopettaja. Jumala asettui Jobin puolelle Jobin ja hänen ystäviensä kiistassa: *"Mutta senjälkeen kuin Herra oli puhunut Jobille nämä sanat, sanoi Herra teemanilaiselle Elifaalle: "Minun vihani on syytynyt sinua ja sinun kahta ystävääsi kohtaan, koska ette ole puhuneet minusta oikein niinkuin minun palvelijani Job" (Job 42:7).*

Jumala on rakkaus

Tämä on yleisin näkemys ja käsitys. Tällä puolustetaan myös ihmisten syntielämää. Jumala "rakkaudessaan" suvaitsee syntiin ja syntiseen ymmärtävästi ja hyväksyvästi - ihmisellä ei ole siis mitään pelättävää - kyllä Jumala rakastaa ja armahtaa.

Jumala on pyhä

Raamatun mukaan Jumalan ominaisuuksiin kuuluu rakkauden ohella myös pyhyys, vanhurskaus ja oikeudenmukaisuus. *"Jumala on valkeus ja ettei hänessä ole mitään pimeyttä"* (Joh.1:5). Jumala ja synti ovat kuin "tuli ja vesi", ne eivät koskaan sovi yhteen. Jumala ei koskaan tee sovintoa synnin kanssa. Jumala vihaa syntiä. Toki Jumala rakastaa syntistä, Joh.3:16. Kuitenkin henkilö, joka ei luovu synnistä, joutuu tuomion alle. Ihminen joutuu Jumalan vihan alle hänessä olevan Jumalan vihaaman synnin tähden: *"Joka uskoo Poikaan, sillä on iankaikkinen elämä; mutta joka ei ole kuuliainen Pojalle, se ei ole elämää näkevä, vaan Jumalan viha pysyy hänen päällensä"* (Joh.3:36).

Uskova vihaa syntiä

Samoin kuin Jumala, samoin myös jokainen Jumalasta syntynyt (Joh.3:3) vihaa syntiä. Tästä kertovat erikoisesti apostoli Johanneksen kirjeet. Niiden sanoma tiivistyy: *"Lapsukaiset, älköön kukaan saako teitä eksyttää. Se, joka vanhurskauden tekee, on vanhurskas, niinkuin hän on vanhurskas. Joka syntiä tekee, se on perkeleestä, sillä perkele on tehnyt syntiä alusta asti. Sitä varten Jumalan Poika ilmestyi, että hän tekisi tyhjäksi perkeleen teot. Ei yksikään Jumalasta syntynyt tee syntiä, sillä Jumalan siemen pysyy hänessä; eikä hän saata syntiä tehdä, sillä hän on Jumalasta syntynyt. Siitä käy ilmi, ketkä ovat Jumalan lapsia ja ketkä perkeleen lapsia. Kuka ikinä ei tee vanhurskautta, hän ei ole Jumalasta, ei myöskään se, joka ei veljeänsä rakasta"* (1 Joh.3:7-10).

Uskova on päässyt osalliseksi "jumalallisesta luonnosta". *"Koska hänen jumalallinen voimansa on lahjoittanut meille kaiken, mikä elämään ja jumalisuuteen tarvitaan, hänen tuntemisensa kautta, joka on kutsunut meidät kirkkaudellaan ja täydellisyydellään, joiden kautta hän on lahjoittanut meille kalliit ja mitä suurimmat lupaukset, että te niiden kautta tulisitte jumalallisesta luonnosta"*

osallisiksi ja pelastuisitte siitä turmeluksesta, joka maailmassa himojen tähden vallitsee" (1 Piet.1:3-4).

On helppo huomata toisen viat ja virheet. Parannusta tulee kuitenkin tehdä nimenomaan omista synneistä, Luuk.18:13: *"Jumala, ole minulle syntiselle armollinen."*

Sananjulistajan tehtävänä on julistaa parannusta Jeesuksen nimessä, Luuk.24:47: *"ja että parannusta syntien anteeksisaamiseksi on saarnattava hänen nimesssänsä kaikille kansoille, alkaen Jerusalemita."* Hänen on kuitenkin itsensäkin ahkeroitava parannuksen teossa. Samalla, kun hän saarnaa parannusta toisille, hän saarnaa sitä myös omalle sydämelleen.

Raja on Pojassa

Ainoastaan Jeesus voi kääntää Jumalan vihan syntisestä, koska hän on kärsinyt Jumalan vihan meidän puolestamme. Jumalan vihan salamat surmasivat Jeesuksen Golgatan ristinpuulla. Uskomalla tämän syntinen siirtyy Jumalan vihan alta hänen armonsa alle.

"Antakaa suuta pojalle, ettei hän vihastuisi ettekä te hukkuisi tiellänne. Sillä hänen vihansa syttyy äkisti. Autuaat ovat kaikki, jotka häneen turvaavat" (Ps.2:12).

Tässä on vastaus kysymykseen kuka pelastaa tulevasta vihasta! Jeesuksessa ratkaistiin vihollisuuden ongelma: *"Muistakaa sentähden, että te ennen, te lihanne puolesta pakanat, jotka olette saaneet ympärileikkaamattomien nimen niiltä, joita, lihaan käsillä tehdyn ympärileikkauksen mukaisesti, sanotaan ympärileikatuiksi - että te siihen aikaan olitte ilman Kristusta, olitte vailla Israelin kansalaisoikeutta ja vieraat lupauksen liitoille, ilman toivoa ja ilman Jumalaa maailmassa; mutta nyt, kun olette Kristuksessa Jeesuksessa, olette te, jotka ennen olitte kaukana, päässeet lähelle Kristuksen veressä. Sillä hän on meidän rauhamme, hän, joka teki molemmat yhdeksi ja purki erottavan väliseinän, nimittäin vihollisuuden" (Ef.2:11-14).*

"Jolla Poika on, sillä on elämä; jolla Jumalan Poikaa ei ole, sillä ei ole elämää" (1 Joh.5:12).

Suudelma Itämailla

Suomessa suudelma liitetään yleisesti eroottiseen kanssakäymiseen, mutta itämailla oli käytössä "ystävyyden suudelma".

Eesau ja Jaakob: *"Mutta Eesau riensi häntä vastaan ja sulki hänet syliinsä, halasi häntä kaulasta ja suuteli häntä; ja he itkivät" (1 Moos.33:4).*

Joosef ja veljet: *"Ja hän suuteli kaikkia veljiään ja itki heidän rinnoillaan" (1 Moos.45:15).*

Aaron ja Mooses: *"Ja Herra sanoi Aaronille: "Mene Moosesta vastaan erämaahan". Ja hän meni ja kohtasi hänet Jumalan vuorella ja suuteli häntä" (2 Moos.4:27).*

Samuel ja Saul: *"Silloin Samuel otti öljyastian, vuodatti öljyä hänen päähänsä, suuteli häntä ja sanoi: "Katso, Herra on voidellut sinut perintöosansa ruhtinaaksi" (1 Sam.10:1).*

Daavid ja Joonatan: *"Ja kun poika oli mennyt, nousi Daavid ylös etelän puolelta; ja hän lankesi*

kasvoilleen maahan ja kumartui kolme kertaa; ja he suutelivat toisiansa ja itkivät yhdessä; Daavid itki hillittömästi" (1 Sam.20:41).

Vääriä ystävyysuudelmia: *"Ystävän lyönnit ovat luotettavat, mutta vihamiehen suutelot ylenpalttiset" (Snl.27:6). Jaakob ja Iisak: "Senjälkeen hänen isänsä Iisak sanoi hänelle: "Tule tänne ja suutele minua, poikani". Hän astui hänen luokseen ja suuteli häntä" (1 Moos.27:26).*

Juudas ja Jeesus: *"Ja katso, hänen vielä puhuessaan tuli joukko kansaa, ja yksi niistä kahdestatoista, se, jonka nimi oli Juudas, kulki heidän edellään. Ja hän tuli Jeesuksen luo antamaan hänelle suuta. Mutta Jeesus sanoi hänelle: "Juudas, suunnantamisellako sinä Ihmisen Pojan kavallat?" (Luuk.22:47-48).*

Uudessa Testamentissa

Isä ja tuhlaajapoika: *"Ja hän nousi ja meni isänsä tykö. Mutta kun hän vielä oli kaukana, näki hänen isänsä hänet ja armahti häntä, juoksi häntä vastaan ja lankesi hänen kaulaansa ja suuteli häntä hellästi" (Luuk.15:20).*

Efeson uskovat ja Paavali: *"Ja hän nousi ja meni isänsä tykö. Mutta kun hän vielä oli kaukana, näki hänen isänsä hänet ja armahti häntä, juoksi häntä vastaan ja lankesi hänen kaulaansa ja suuteli häntä hellästi" (Apt.20:20).*

Kehotuksia: *"Kaikki veljet lähettävät teille tervehdyksen. Tervehtikää toisianne pyhällä suunnolla" (1 Kor.16:20). "Tervehtikää toisianne pyhällä suunnolla. Kaikki pyhät lähettävät teille tervehdyksen" (2 Kor.13:12). "Tervehtikää kaikkia veljiä pyhällä suunnolla" (1 Tess.5:26). "Tervehtikää toisianne rakkauden suunnolla. Rauha teille kaikille, jotka Kristuksessa olette!" (Piet.5:14).*

Turvakaupunki

VT:ssa säädettiin, että joka surmasi lähimmäisensä vahingossa, pääsi verenkostajaa pakoon "turvakaupunkiin", 5 Moos.19:1-13. Syntisellä on turvakaupunki Jeesuksen tykönä ja hänen haavoissaan.

Rauha Jumalan kanssa

Alussa ihmisen ja hänen Luojansa välillä vallitsi rauha. Syntiinlankeemus toi sotatilan. Jumalasta tuli ihmisen vastustaja. Tämä oli ihmisen kannalta hyvin epätydyttävä tilanne. Jumala kaikkivaltias tuli pienen ihmisen vastustajaksi. Taistelijat eivät olleet millään muotoa tasavertaisia. Oli luonnollista, että tämä sotatila vaikutti kielteisesti ihmisen maalliseen elämään ja onneen. Jobin kirjassa annetaan neuvo: *"Tee siis sovinto ja elä rauhassa hänen kanssaan, niin saavutat onnen"* (Job 22:21).

Ystävyys on kallis lahja

Ystävät ovat kallis Jumalan lahja. Meidän tulee pyrkiä säilyttämään ystävät. Kuitenkin moni Herran oma tuntee itsensä hyvin yksinäiseksi. Hebrealaiskirjeen kirjoittaja kehottaa painokkaasti: *"Pysyköön veljellinen rakkaus"* (Hebr.13:1). Rakkautta on monta lajia: aviopuolisoiden

keskinäinen rakkaus, lasten ja vanhempien välinen rakkaus, ystävien keskeinen rakkaus. Tässä puhutaan **veljellisestä** rakkaudesta. Kaikki Jumalasta syntyneet (Joh.3:3) ovat veljiä ja sisaria keskenään. Tässä hebrealaiskirjeen kirjoittaja puhuu nimenomaan veljellisen rakkauden puolesta.

Jumalan ystävä

Meillä on toivottavasti maallisia ystäviä, mutta varsinkin uskonystäviä. Moni tänään kokee kuitenkin yksinäisyyttä. Kuitenkin, vaikka kaikki muut hylkäisivät, yksi ystävä säilyy, Jumala. *"ja niin toteutui Raamatun sana: "Aabraham uskoi Jumalaa, ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi", ja häntä sanottiin Jumalan ystäväksi" (Jaak.2:23).* Aabraham tuli Jumalan ystäväksi "uskon kautta". Kyllä Jumala oli myös Aabrahamin ystävä, mutta painopiste on Jumalassa; sillä kaikki on armoa. Jumala oli ottanut Aabrahamin ystävyyteensä. Jeesus sanoo: *"Te ette valinneet minua, vaan minä valitsin teidät ja asetin teidät, että te menisitte ja kantaisitte hedelmää ja että teidän hedelmänne pysyisi: että mitä ikinä te anotte Isältä minun nimessäni, hänen teille antaisi" (Joh.15:16).*

Ihminen Jumalan vihan alla

Tässä ajassa epäuskoinen ihminen on Jumalan vihan alla, mutta Jumala ei kärsivällisyydessään rankaise syntistä täysimääräisesti hänen tekojensa mukaan. Varsinainen "vihan päivä" on edesspäin: *"Kovuudellasi ja sydämesi katumattomuudella sinä kartutat päällesi vihaa vihan ja Jumalan vanhurskaan tuomion ilmestymisen päiväksi" (Room.2:5).* Tosin joissakin tapauksissa ihminen joutuu kokemaan Jumalan vihaa jo tässä ajassa tekojensa hedelminä: *"Muutamien ihmisten synnit ovat ilmeiset ja joutuvat ennen tuomittaviksi, toisten taas seuraavat jäljestäpäin" (1 Tim.5:24).* Paha omatunto ja siihen liittyvä syyllisyys on eräs syntisen osaksi tässä ajassa tuleva Jumalan vihan muoto: *"Ja Kain sanoi Herralle: "Syyllisyyteni on suurempi, kuin että sen kantaa voisin" (1 Moos.4:13).*

Se on viisautta

Vihan päivä on edesspäin - tämä on Raamatun pettämätön ilmoitus. On viisasta varautua sen varalle. Rikas mies turvasi tulevaisuutensa tämän ajan suhteen, mutta iankaikkisuuden hän jätti huomioonottamatta. Ajallisessa mielessä hän oli järkevä ja viisas, mutta iankaikkisuusnäkökulmasta tyhmä. *"Ja hän puhui heille vertauksen sanoen: "Rikkaan miehen maa kasvoi hyvin. Niin hän mietti mielessään ja sanoi: 'Mitä minä teen, kun ei minulla ole, mihin viljani kokoaisin?' Ja hän sanoi: 'Tämän minä teen: minä revin maahan aittani ja rakennan suuremmat ja kokoan niihin kaiken eloni ja hyvyyteni; ja sanon sielulleni: sielu, sinulla on paljon hyvää tallessa moneksi vuodeksi; nauti lepoa, syö, juo ja iloitse'. Mutta Jumala sanoi hänelle: 'Sinä mieletön, tänä yönä sinun sielusi vaaditaan sinulta pois; kenelle sitten joutuu se, minkä sinä olet hankkinut?' Näin käy sen, joka kokoa aarteita itselleen, mutta jolla ei ole rikkautta Jumalan tykönä" (Luuk.12:16-21).*

Uskova ja Jumalan viha

Uskovan normaaliin elämään kuuluu Pyhän Hengen todistus Jumalan lapseudesta. Kuitenkin Jumala kasvattaa uskovaan myös kurituksen kautta. Israel, Jumalan valittu kansa, on esimerkki Jumalan kasvatuksesta. Kun kansa napisi erämaassa, Jumala lähetti sille rangaistuksen. Kun Israel epäuskossaan kieltäytyi menemästä Kaanaan maahan, Jumala antoi sen harhailta erämaassa 40 vuotta. Kun Israel sitten luvatussa maassa lähti palvelemaan epäjumalia, Jumala rankaisi sitä pakkosiirtolaisuudella. Kun Israel surmasi Jeesuksen, pian tämän jälkeen Jerusalem hävitettiin. Kun juutalaiset hylkäisivät apostolien julistaman evankeliumin, Jumala jätti heidät paatumuksen valtaan.

Uskova saa myös kokea Jumalan kuritusta: *"ja te olette unhottaneet kehoituksen, joka puhuu teille niinkuin lapsille: "Poikani, älä pidä halpana Herran kuritusta, äläkä menetä toivoasi, kun hän sinua nuhtelee; sillä jota Herra rakastaa, sitä hän kurittaa; ja hän ruoskii jokaista lasta, jonka hän ottaa huomaansa". Kuritukseksenne te kärsitte; Jumala kohtelee teitä niinkuin lapsia. Sillä mikä on se lapsi, jota isä ei kurita?"* (Hebr.12:5-7).

Jumalan kuritusta on kuitenkin tarkoin säädelyä: "ei pisaraakaan liikkaa!" On hyvä, että uskova alistuu Jumalan kurituksen alle: *"Kurita minua, Herra, mutta kohtuudella, äläkä vihassasi, ettet minua ylen vähäiseksi tekisi"* (Jer.10:24).

"Minä tahdon kantaa Herran vihaa, sillä minä olen tehnyt syntiä häntä vastaan, siihen asti että hän minun asiani toimittaa ja hankkii minulle oikeuden. Hän tuo minut valkeuteen, minä saan nähdä hänen vanhurskautensa" (Miika 7:9).

"Kuinka kauan sinä annat vihasi suitsuta, kun sinun kansasi rukoilee? Sinä olet syöttänyt heille maljoittain kyneleitä" (Ps.80:5-6).

Tässä ajassa viha-ongelma ratkaistaan

Jeesus joi Jumalan vihan maljan meidän ihmisten puolesta. Kun ihminen tulee uskoon, ihminen siirtyy vihan alta armon alle. herätyksen tilassa oleva ihminen tuntee vihan poltteen sydämessään: *"Niin minä sanoin: "Voi minua! Minä hukun, sillä minulla on saastaiset huulet, ja minä asun kansan keskellä, jolla on saastaiset huulet; sillä minun silmäni ovat nähneet kuninkaan, Herran Sebaotin"* (Jes.6:5). syntinen joutuu Jumalan käräjäsaliin: *"Niin tulkaa, käykäämme oikeutta keskenämme, sanoo Herra. Vaikka teidän syntinne ovat veriruskeat, tulevat ne lumivalkeiksi; vaikka ne ovat purppuranpunaiset, tulevat ne villanvalkoisiksi"* (Jes.1:18). Ihminen joutuu valitsemaan näiden kahden välillä: käräjoiminen tässä ajassa (jolloin armo käy oikeudesta) tai sitten suuren valkean valtaistuimen edessä, jolloin armo ei enää ole tarjona. Kukaan ei voi välttää asioittensa käsittelyä Jumalan kanssa ja hänen edessään. Viisas pyrkii Jumalan kanssa sovintoon jo tässä ajassa.

Kolme vihan päivää

1. Antikristuksen aika

Uskovat Antikristuksen vihan kohteena, Ilm.13.

2. Maailman lopun kosmiset myllerrykset

Seitsemän pasuunaa ja seitsemän vihan maljaa, Ilm.8-10, 15.

3. Viimeinen tuomio

Ilm.21:11-15.

Ylpeys vie Jumalan vihan alle

Jumala on ylpeitä vastaan, 2 Piet.5:5. Jumala ei anna kunniataa toiselle, Jes.42:8. Nebukadnessar, Dan.4:25-34.

Herodes, Apt.12:20-23.

Jumalan vihan ilmenemismuodot

"Silloin Jumala eniten vihastuu, kun hän ei lainkaan vihastu, vaan antaa jumalattomien kulkea omia teitään." Jumala pyrkii ensin hyvyydellään saattamaan ihmisen parannuksen paikalle: "*Jumalan hyvyys vetää sinua parannukseen*" (Room.2:4).

Syntiinlankeemus, 1 Moos.3.

Vedenpaisumus, 1 Moos.7.

Sodoman ja Gomorran tuho, 1 Moos.19.

Lopun ajan vihan maljat, Ilm.15-16. "niissä Jumalan viha täyttyy" (Ilm.15:1). "mutta eivät tehneet parannusta teoistaan" (Ilm.16:11).

Maapallon tuho, Jes.24; 2 Piet.3; Ilm.20:11.

Viimeinen tuomio, Ilm.21:11-15.